

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

На седници Наставно-научног већа одржаној 25. и 26.06.2026. изабрани смо у комисију за оцену и одбрану докторске дисертације Нине С. Здравковић „Антропологија науке: трансформација организационе културе Археолошког института у Београду“. Након што смо прочитали тезу и оценили је, подносимо Већу следећи

РЕФЕРАТ
о завршеној докторској дисертацији

1. Основни подаци о кандидаткињи и дисертацији

Нина С. Здравковић рођена је 1991. године у Београду, где је завршила основну школу Краљ Петар II Карађорђевић и XIII београдску гимназију. Основне студије завршила је 2016. године на Одељењу за етнологију и антропологију Филозофског факултета Универзитета у Београду, а 2018. године одбранила је и мастер рад на истом Одељењу. На докторске студије етнологије и антропологије уписала се 2018. године, а предлог теме докторске дисертације одбранила је у новембру 2023. Радила је као истраживач-приправник и као истраживач сарадник на Археолошком институту у Београду од марта 2023. године, до марта 2024. године, где су јој додељена наведена истраживачка звања. Учествовала је на домаћим и међународним конференцијама, међу којима су конференција *Mimesis* (Hungarian National Museum, 2019) и *Друштво, наука, прогрес* (Одељење за етнологију и антропологију Филозофског факултета Универзитета у Београду, 2018). Објавила је два научна рада: „Са пашњака до културног хероја – процеси митизације Михајла И. Пупина у савременом српском контексту“ (2020, часопис *Антропологија*) и „Проблематизација истраживања организационе културе научне институције из антрополошке перспективе: пример Археолошког института“ (2026, часопис *Антропологија*). Области њеног образовања и истраживачког интересовања обухватају антропологију науке и антропологију организације, као и Гешталт психотерапију, за коју се школује од 2023. године при ЕАПТИ-СЕВ.

Кандидаткиња Нина С. Здравковић поднела је завршени рукопис докторске дисертације под насловом „**Антропологија науке: трансформација организационе културе Археолошког института у Београду**“, на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Рукопис дисертације је написан на српском језику, а наслов, апстракт и основни подаци наведени су и на енглеском језику. Рад је предат као докторска дисертација из утврђене научне области **етнологија и антропологија**, у оквиру ширег поља друштвено-хуманистичких наука.

Прилижени рукопис докторске дисертација обухвата укупно **203 стране**, укључујући насловне стране, захвалницу, сажетак на српском и енглеском језику, садржај, основни текст, литературу, изворе, прилоге и биографију кандидаткиње. Основни текст тезе је организован у пет главних целина: Увод, Теоријско-методолошки оквир, Историјски контекст: Археолошки институт и његов развој, Етнографска грађа и њена анализа, и Завршна разматрања, уз коришћење великог броја библиографских јединица, писаних извора и институционалне документације. Библиографија рукописа дисертације показује добро познавање домаће и стране литературе из антропологије науке, антропологије организације, историје археологије у Србији и сродних области.

На основу рукописа дисертације недвосмислено се може видети да кандидаткиња поседује зрелост у формулисању научног проблема, ослоњеност на коришћене релевантне литературе и способност спровођења квалитативног теренског истраживања на основу којег је прикупљена анализирана грађа. Посебну вредност рада представља чињеница да је истраживачки проблем изграђен на дуготрајном истраживању, на основу којег је формулисана тема. У рукопису дисертације кандидаткиња показује висок степен начне самосталности и способности да обједини рефлексивност, емпиријску осетљивост и аналитичко размишљање, што тезу чини квалитетном у теоријском, методолошком и аналитичком смислу.

2. Предмет и циљ дисертације

Предмет дисертације је однос између трансформације система науке у Србији, формалних промена у Археолошком институту, историјски обликоване организационе културе установе и начина на који запослени те промене прихватају, тумаче, оспоравају и

свакодневно проживљавају. Кандидаткиња полази од становишта да се трансформација система науке у Србији на почетку XXI века одражава на организациону културу Археолошког института која обликује начин на који се формалне промене прихватају, тумаче, спроводе, оспоравају и свакодневно проживљавају од стране запослених.

Циљ дисертације јесте разумевање процеса трансформације организационе културе Института, са посебним освртом на однос формалних промена и историјски обликованих образаца установе. Истраживање је посебно усмерено на посматрање и анализу формалне трансформације научне установе из антрополошке перспективе. Дакле, реч је о начинима на које се трансформација конкретизује у свакодневном функционисању установе кроз законе, правилнике и стратегије који одређују формални оквир промене, али се њихово значење и домет могу пратити кроз односе, вредности, праксе и тумачења људи који у установи раде. Научна установа је, стога, погодна за овакво истраживање зато што могућава да се испита како људи посвећени производњи објективног знања обликују сопствене вредности, хијерархије и неписана правила. Истовремено је реч о осетљивој теми, будући да запослени те односе чено не препознају као културне појаве и процесе, већ као природан део научног рада.

Оригиналност дисертације огледа се, најпре, у антрополошкој анализи промена путем којих се систем науке у Србији мења у последњих неколико деценија. Ове промене огледају се у начинима финансирања, евалуације, управљања и организације рада, у правилима пројектне конкуренције и у односу према тржишту и јавности, а најчешће се анализирају на нивоу система, кроз законске оквире, стратегије, моделе финансирања и документе научне политике, док се њихове последице у појединачним установама разматрају тек накнадно. У овој дисертацији наведене промене разматрају се кроз начин на који се оне испољавају у свакодневном функционисању једне научне установе, Археолошког института у Београду, и кроз улогу постојеће организационе културе у њиховом прихватању, тумачењу, спровођењу и оспоравању. Овај рад реформу науке посматра као процес који се одвија у односима, сећањима и свакодневним праксама запослених. Кроз њих запослени тумаче промене, прилагођавају их постојећем начину рада или их одбацују. Затим, дисертација се заснива на обимној прикупљеној и анализираној грађи која се тиче искуства, доживљаваја, ставова и размишљања запослених у вези са трансформацијом Института, односно увођењем нових мерила, послова и организационих јединица, а самим тим шта они сматрају научним радом, ко треба да га

обавља и како треба вредновати различите доприносе установи. Стога, кандидаткиња посматра савремену трансформацију путем три повезана нивоа: кроз формалне промене установе, кроз вредности, праксе и представе запослених и кроз свакодневна искуства спровођења. Најзад, рад има и шири значај за развој научне мисли јер показује како се на примеру једне научне установе односно института и запослених у њему спроводе реформе науке у Србији, а самим тим на који начин етнологија и антропологија као дисциплина може да помогне у разумевању тих процеса у контексту науке која истражује науку.

Комисија оцењује да је реч о оригинално замишљеној и доследно изведеној научној студији, значајној како за антропологију науке, тако и за антропологију организације, али и за шире разумевање савремених научних и институционалних трансформација у Републици Србији.

3. Основне хипотезе од којих се полазило у истраживању

Кандидаткиња је у уводном делу формулисала две хипотезе, које су у дисертацији имале јасну истраживачку функцију и које су доследно проверене на емпиријском материјалу.

Прва хипотеза полазила је од тога у којој мери нови модели управљања, стратешког планирања, евалуације, администрације и комуникације уводе у научну установу облике организовања који потичу из корпоративног окружења. Њихово присуство отворили су питање начина на који се ти модели преводе, прилагођавају и укључују у постојећи институционални поредак. На основу укупне аргументације дисертације, ова хипотеза је **потвђена**. Резултати јасно показују да Археолошки институт, поред тога што представља научну установу, може да се посматра и као организација која поседује одлике корпоративне организационе културе и која се као таква може анализирати у оквиру антропологије организације. Анализа је потврдила оправданост антрополошког проучавања Института као организације, као и присуство модела управљања, планирања, евалуације, администрације и комуникације који потичу из корпоративног окружења. Грађа, међутим, не упућује на постојање јединствене и заокружене организационе културе, већ показује да се ти елементи преводе, прилагођавају и оспоравају у односу на историјски обликован институционални поредак.

Друга хипотеза полазила је од тога да се савремена организациона култура Института обликује кроз међудејство формалних процеса трансформације и историјски

успостављених културних образаца установа, који утичу на начин на који запослени промене разумеју, прихватају, прилагођавају и оспоравају. И ова хипотеза је у дисертацији **потврђена**. Формалне промене и затечени односи узајамно се преобликују, док искуства и ставови запослених остају неуједначени. Разлике међу њима не прате стабилне и унапред одређене поделе, већ се мењају у зависности од аспекта трансформације који се разматра. Положај у установи и генерацијска припадност се, стога, посматрају као чиниоци који обликују однос према променама, али и као саставни део саме организационе културе.

4. Кратак опис садржаја дисертације

Дисертација је структурно јасно уређена и добро организована. Садржај прати развијање аргумента од уводног и теоријско-методолошког оквира преко историјског контекста Археолошког института и његовог развоја, све до аналитичко-интерпретативног (етнографског) поглавља и завршних разматрања.

У **уводном поглављу** кандидаткиња образлаже тему, дефинише предмет истраживања, формулише централно истраживачко питање, подциљеве и хипотезе, објашњавајући зашто је Археолошки институт одабран као етнографски терен у којем је она била запослена као антрополошкиња годину дана када је у том периоду и након њега спровела опсежно теренско истраживање. Тиме је кандидаткиња успоставила истраживачку позицију која је истовремено рефлексивна и аналитички контролисана, што је један од темеља савремене домаће етнологије и антропологије.

У **оквиру теоријско-методолошког поглавља** налазе се две целине: прва која се односи на теоријске концепте коришћене при анализи прикупљене емпијске грађе и друга посвећена методима коришћеним у истраживању. У оквиру прве целине, обиман теоријски оквир је, најпре, пажљиво разрађен у првом потпоглављу са одређењем антропологије науке, поддисциплине која има богат историјат у антрополошкој науци у свету, а затим се у два мања одељка посебно обрађују проблематика антропологије друштвених и хуманистичких наука и антропологије научних политика, двају области које су у домаћем контексту обликоване и веома развијене у последње три деценије, што кандидаткиња детаљно образлаже. Друго потпоглавље посвећено је антропологији организације као такође важној поддисциплини која се у иностраном и домаћем контексту ослања на проучавање различитих типова организација, самим тим и (научних)

институција. У овом потпоглављу налазе се мање секције које се тичу теоријског концепта организационе културе, као и појмова институција, институционалног памћења и организационих промена. У другој целини теоријско-методолошког поглавља налазе се мања потпоглавља која се баве методима коришћеним у истраживању али и етичношћу проучавања ставова, размишљања, доживљаја и искустава запослених у једној научној установи, као и анализом писаних извора и институционалне документације. Интервјуи и неформални разговори са запосленима и посматрање са учествовањем јесу главне методе путем којих је кандидаткиња прикупила обимну и вредну етнографску грађу. Посебну вредност чини потпоглавље о ауторефлексiji у којем кандидаткиња показује како је, поред своје једногодишње радне улоге и обавеза у оквиру института, успела да обави теренско истраживање за докторску дисертацију, шта је током самог тог процеса научила и како је то утицало на њену позицију двоструке лојалности према научној установи у којој је радила и дисциплини којој припада по формалном образовању.

Наредно, **треће поглавље**, посвећено историјском контексту Археолошког института и његовог развоја, прати настанак и развој ове установе као процеса који је започео пре његовог оснивања 1947. године. Поред овог развојног тока, кандидаткиња у трећем поглављу даје кратак историјат археолошке дисциплине у Србији и контекст развоја Института од тела при Српској академији наука, преко сопственог финансирања и осамостављивања, све до савремених развојних токова односно трансформације ове установе чији се рад одвија кроз пројектне и међуинституционалне облике организовања, уз ослањање на различите државне и друге изворе финансирања.

Најобимнији део рада чини **четврто поглавље**, посвећено представљању и анализи прикупљене етнографске грађе. Оно је подељено на три веће целине. Прва целина односи се на трансформацију Археолошког института као део трансформације науке у Србији, а њој припадајућа мања потпоглавља баве се трансформацијом научног рада и увођењем нових модела управљања, планском трансформацијом Института кроз пројекат SAIGE, променом организационе структуре од пројектних група ка одељењима, положајем Археолошког института у систему науке и српске археологије, а дат је и сажетак формалне трансформације. Друга целина посматра савремене промене у Археолошком институту кроз организациону културу установе, односно кроз вредности, праксе и представе запослених које су обликоване током њеног институционалног трајања. У другој целини пажња је усмерена на начин на који се промене у систему науке преламају

кроз постојећа значења, односе и начине разумевања рада и саме установе, и то у оквиру потпоглавља посвећених: родним односима и представама о родној равноправности; легендама, наративима и институционалном памћењу у српској археологији; простору као елементу организационе културе; популаризацији науке. Трећа целина тиче се искуства запослених у процесу трансформације, померајући анализу са формалног и прокламованог на проживљено. На примерима мањих потпоглавља посвећених организацији односа међу запосленима и између сектора, професионалним улогама и организацији рада, неформалним облицима повезивања и сарадње, као и институционалним оквирима и аутономији рада, сагледава се како запослени стварно живе формалну трансформацију Археолошког института на нивоу правила и процедура. Трансформација задаје оквир, али начин на који ће тај оквир бити испуњен односима, навикама, ауторитетима и осећањима остаје отворено питање. Зато се последице трансформације Археолошког института, према налазима кандидаткиње, не могу прочитати из докумената, већ се показују у атмосфери, у осећају припадности, у сарадњи и сукобима, у томе чији рад је видљив а чији остаје у позадини, као и у доживљају сопствене слободе и контроле.

У завршним разматрањима сумирају се главни налази и њихове импликације за антропологију науке и антропологију организације, као две важне поддисциплине етнологско-антрополошке науке у свету и Србији. Раскорак између прокламованог и формалног с једне и доживљеног са друге стране кандидаткиња не посматра као девијацију или пак неуспех реформи, већ нормалан начин на који једна организациона култура живи своје вредности, односно показује да Археолошки институт нема једну, јединствену организациону културу, као и да званична слика установе стоји наспрам искустава оних који је чине, тако да се трансформација усваја у једном регистру, прописује у другом и оспорава у трећем. Ниједан од тих нивоа, како закључује кандидаткиња, сам за себе не даје потпуну слику трансформације, већ се она показује тек у њиховом пресеку, односно у размаку између онога што је записано и онога што се стварно ради.

5. Остварени резултати и научни допринос дисертације

Дисертација је донела значајне и јасно препознатљиве резултате, Пре свега, кандидаткиња је показала да се научна установа може посматрати као институција у којој постоји много на различите начине доживљених организационих култура, а не само једна, јединствена и

прокламована скупина процедура, правила, вредности и норми. С тим у вези, трансформација Археолошког института није линеаран прелазак из традиционалне научне установе у савремену, менаџерски организовану институцију. Нови модели финансирања, евалуације, управљања и организационе поделе уводе се у установу чији су вредносни обрасци, институционално памћење, професионалне хијерархије, теренски идентитети, личне мреже и представе о аутономији науке већ историјски обликовани.

Други значајан резултат, који се надовезује на први, јесте да се формална реформа истовремено прихвата, преводи у локалне категорије, прилагођава затеченим односима и оспорава. Оваква амбивалентност повезана је и са представом институционалног поретка као израза рационалности и научног метода, због чега његове културне претпоставке остају слабије видљиве. Трансформација је управо те претпоставке учинила уочљивијим: нови облици и језик управљања отворили су питања о вредностима, хијерархијама и правилима која су раније углавном остајала саморазумљива и неизговорена.

Трећи важан резултат односи се на трансформацију као надоградњу Института, будући да нови језик управљања не потискује раније обрасце, већ се уграђује у постојећу организациону структуру. Особеност савремене трансформације огледа се, стога, у новом језику евалуације, мерљивости, пројеката, индикатора, иновација, тржишта, видљивости и професионализованог управљања, који потиче из поља научних политика и савременог менаџмента, а не из традиционалног речника археолошке науке. Трансформацију такође обележава раскорак између онога што установа о себи званично каже, онога што је формално уведено и онога што се свакодневно проживљава. Тај раскорак појављује се у различитим областима институционалног живота.

Допринос дисертације јесте у томе што она нуди етнографско истраживање једне научне установе у Србији изнутра, засновано на једногодишњем посматрању са учествовањем и разговорима са запосленима различитих звања и сектора, у средини која се код нас чешће проучава као носилац политика знања него као формална организација. Тиме теза повезује антропологију организација и антропологију науке, показујући да се трансформација науке не може разумети само кроз политике и документе, већ и кроз организациону културу и свакодневно искуство запослених. Анализом институционалног памћења, теренског идентитета, професионалних хијерархија и неформалних мрежа у прихватању и спровођењу реформе, рад доприноси разумевању начина на које се у једној хуманистичкој научној установи у Србији преламају шире научне реформе.

Други допринос дисертације произилази из рефлексије о истраживању установе у којој је кандидаткиња истовремено била запослена, али није припадала њеној основној дисциплини. Таква позиција уводи два нивоа рефлексивности: једна хуманистичка дисциплина проучава другу, док запослење у установи омогућава приступ свакодневном раду и неформалним односима, али истовремено успоставља границе посматрања и тумачења.

Трећи, шири научни допринос, огледа се у томе што рад показује да се на примеру трансформације једне научне установе може у одређеној мери посматрати трансформација науке, научних политика и институција у Републици Србији. Такви истраживачки налази су релевантни како за антропологију науке, тако и за антропологију организације, а кандидаткиња је свесна и ограничења јер истраживање једне установе не омогућава једноставно уопштавање на све научне институције, тако да налазе треба посматрати као дубинску анализу једног примера, а не као јединствени модел свих хуманистичких установа у Србији.

Комисија оцењује да је научни допринос дисертације конкретан, вишеслојан и јасно видљив у емпиријском, теоријском, методолошком и аналитичком смислу.

6. Закључак

На основу увида у завршену докторску дисертацију кандидаткиње Нине С. Здравковић, Комисија констатује да је дисертација урађена у свим својим аспектима према одобреној пријави, да представља оригинално и самостално научно дело, те да су се стекли сви услови за њену јавну одбрану. Дисертација је теоријски утемељена, методолошки промишљена, емпиријски богата и аналитички убедљива. Кандидаткиња је показала да уме да одабере релевантан научни проблем, да га смести у шири теоријски оквир, да спроведе дуготрајно и сложено етнографско истраживање и да изврши синтезу добијених резултата у оквиру студије која даје препознатљив научни допринос. Посебно треба нагласити да закључци дисертације имају и научни и шири друштвени смисао, јер показују како наука може истраживати науку и тиме дати допринос разумевању научних и других институционалних трансформација у земљи. У том контексту анализирана грађа показује да постоји раскорак између формалног и прокламованог с једне и доживљеног са друге стране, што није знак неуспеха реформи, већ тога да димензије доживљаја,

искустава, ставова и размишљања запослених јесу важан оквир у односу на скуп процедура, правила, вредности и норми који, стога, није увек јединствен и један, већ постоји много таквих и на различите начине доживљених организационих култура.

Имајући у виду све наведено, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да се завршена докторска дисертација кандидаткиње **Нине С. Здравковић „Антропологија науке: трансформација организационе културе Археолошког института у Београду“** прихвати и упути на поступак јавне одбране.

У Београду

24.08.2026.

проф. др Слободан Наумовић

Универзитет у Београду, Филозофски факултет

проф. др Милош Миленковић

Универзитет у Београду, Филозофски факултет

др Сузана Игњатовић

научна саветница Института друштвених наука у Београду

ПРИЛОГ

Литература коришћена при изради докторске дисертације

Антоновић, Драгана. 2017. "Археолошки институт и Српско археолошко друштво." *Mnemosynon firmitatis: седамдесет година Археолошког института (1947-2017)* (2017): 53–55.

Антоновић, Драгана. 2023. „140 година Српског археолошког друштва.“ *Гласник Српског археолошког друштва* 39: 7–26.

Бајчев, Олга, и Весна Бикић. 2017. „Студије керамике.“ У *Mnemosynon firmitatis: седамдесет година Археолошког института (1947–2017)*, ур. Весна Бикић и Јосип Шарић, 243–246. Београд: Археолошки институт.

Bandović, Aleksandar. 2019. *Miodrag Grbić i nastanak kulturno-istorijske arheologije u Srbiji*. Doktorska disertacija, Filozofski fakultet, Univerzitet u Beogradu.

Bate, S. Paul. 1997. „Whatever Happened to Organizational Anthropology? A Review of the Field of Organizational Ethnography and Anthropological Studies.” *Human Relations* 50 (9): 1147–1175. <https://doi.org/10.1177/001872679705000905>.

Blagojević, M. 2004. „Creators, Transmitters, and Users: Women's Scientific Excellence at the Semiperiphery of Europe.” *European Education* 36 (4): 70–90.

Blagojević, M. 2009. *Knowledge Production at the Semiperiphery: A Gender Perspective*. Belgrade: Institut za kriminološka i sociološka istraživanja.

Bošković, Aleksandar. 2006. *Mit, politika, ideologija: Ogledi iz komparativne antropologije*. Beograd: Institut društvenih nauka.

Bošković, Aleksandar. 2014. *Antropološke perspektive*. Beograd: Institut društvenih nauka.

Bošković, Aleksandar. 2021. *Mit: uvod i perspektive*. Beograd: Utopia.

Бошковић, Ђурђе. 1950. „Уводна реч.“ *Старинар*, н. с. I: 3–4.

Бошковић, Ђурђе. 1959. „Наша археологија - данас. Поводом десетогодишњице рада Археолошког института САН.“ *Старинар* н. с. IX–X/1958–59: 1–5.

Бошковић, Зоран. 2017. „Документовање резултата истраживања у Археолошком институту.“ У *Mnemosynon firmitatis: седамдесет година Археолошког института*, ур. Весна Бикић и Јосип Шарић, 264–269. Београд: Археолошки институт.

Bugarski, Ivan, Vojislav Filipović i Nadežda Gavrilović Vitas, ur. 2019. *Arheologija u Srbiji: projekti Arheološkog instituta u 2017. godini*. Beograd: Arheološki institut.

Candea, Matei. (2016) 2023. „Science.” In *The Open Encyclopedia of Anthropology*, edited by Felix Stein. Facsimile of the first edition in *The Cambridge Encyclopedia of Anthropology*. <http://doi.org/10.29164/16science>.

Chandler, John, Jim Barry, and Heather Clark. 2002. “Stressing Academe: The Wear and Tear of the New Public Management.” *Human Relations* 55 (9): 1051–1069.

Clifford, James, and George E. Marcus, eds. 1986. *Writing Culture: The Poetics and Politics of Ethnography*. Berkeley, Los Angeles, and London: University of California Press.

Connerton, Paul. 1989. *How Societies Remember*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Corsín Jiménez, Alberto, ed. 2007. *The Anthropology of Organisations*. Aldershot: Ashgate.
- Ћирковић, Сима. 1997. „Српска академија наука и уметности (Српска академија наука, Српска краљевска академија).“ У *Енциклопедија српске историографије*, приредили Сима Ћирковић и Раде Михаљчић, 125–127. Београд: Knowledge.
- Douglas, Mary. 1986. *How Institutions Think*. Syracuse, NY: Syracuse University Press.
- Дражета, Богдан, и Љубица Милосављевић. 2021. „Радно време и нове организационе вредности као показатељ убрзања српског друштва током друге деценије XXI века: антрополошка анализа.“ *Етноантрополошки проблеми* 16 (2): 421–456. <https://doi.org/10.21301/eap.v16i2.5>
- Dražeta, Bogdan, i Lazar Dražeta. 2020. „Organizational Culture in Ernst Young Serbia: From Proclaimed to Perceived Values.“ *Etnoantropološki problemi* 15 (2): 507–521.
- Dražeta, Bogdan, and Lazar Dražeta. 2021. “The Amateur Basketball Team of the Multinational Company Ernst Young in Belgrade as a Folklore Group.” *Etnoantropološki problemi* 16 (1): 209–230. <https://doi.org/10.21301/eap.v16i1.8>.
- Дражета, Богдан. 2023. *Огледи из антропологије организације*. Београд: Српски генеалогски центар и Одељење за етнологију и антропологију Филозофског факултета у Београду.
- Edwards, Jeanette, Penny Harvey, and Peter Wade, eds. 2007. *Anthropology and Science: Epistemologies in Practice*. Oxford/New York: Berg.
- Escobar, Arturo. 1995. „Anthropology and the Future: New Technologies and the Reinvention of Culture.” *Futures* 27 (4): 409–421. [https://doi.org/10.1016/0016-3287\(95\)00013-M](https://doi.org/10.1016/0016-3287(95)00013-M).
- Franklin, Sarah. 1995. „Science as Culture, Cultures of Science.” *Annual Review of Anthropology* 24: 163–184.
- Gaćanović, Ivana B. 2014. *Kultura revizije u nauci i visokom obrazovanju: slučaj Republike Srbije 2000–2010. godine*. Doktorska disertacija. Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду.
- Gaćanović, Ivana. 2019. *Univerzitet i kultura revizije: antropološka analiza*. Београд: Оделjenje за етнологију и антропологију Филозофског факултета Универзитета у Београду и Досије studio.
- Gaćanović, Ivana. 2024. „Homo academicus u tranziciji.” *Etnoantropološki problemi* 19 (3). <https://doi.org/10.21301/eap.v19i3.10>
- Garašanin, Milutin. 1983. „Srpsko arheološko društvo od 1883. do 1983.“ У *Spomenica Srpskog arheološkog društva 1883–1983*, 9–16. Београд: Српско археолошко друштво.
- Garašanin, Milutin. 1996. *Razgovori o arheologiji*. Приредили Сташа Бабић и Мiodrag Tomović. Београд: 3Т.
- Garsten, Christina, and Anette Nyqvist, eds. 2013. *Organisational Anthropology: Doing Ethnography in and among Complex Organisations*. London: Pluto Press.
- Gosden, Chris. 1999. *Anthropology and Archaeology: A Changing Relationship*. London and New York: Routledge.
- Harrington, J. C. 1955. „Archaeology as an Auxiliary Science to American History.“ *American Anthropologist* 57 (6): 1121–1130.
- Hartung, Frank E. 1951. „Science as an Institution.“ *Philosophy of Science* 18 (1): 35–54. <https://doi.org/10.1086/287128>.
- Horowitz, M., W. Yaworsky, and K. Kickham. 2019. „Anthropology's Science Wars: Insights from a New Survey.” *Current Anthropology* 60 (5): 674–698.

- Hull, Matthew S. 2012. „Documents and Bureaucracy.“ *Annual Review of Anthropology* 41: 251–267.
- Ignjatović, Suzana, Dragomir Pantić, Aleksandar Bošković i Zoran Pavlović. 2011. *Građanke i građani Srbije o rodnoj ravnopravnosti: javno mnjenje Srbije o rodnoj ravnopravnosti*. Beograd: Uprava za rodnu ravnopravnost Ministarstva rada i socijalne politike Republike Srbije.
- Ignjatović, Suzana. 2022. „Trideset godina tranzicije u Srbiji između retradicionalizacije i refleksivne modernizacije.“ U *Promene*, 116–123. Beograd: Institut društvenih nauka.
- Игњатовић, Сузана, и Жељка Бутуровић. 2022. „Свет и ми: положај научне професије са освртом на друштвене и хуманистичке науке.“ У *Друштвене и хуманистичке науке у Србији*, 161–181. Београд: Српска академија наука и уметности и Институт друштвених наука.
- Janićijević, Nebojša. 1997. *Organizaciona kultura: kolektivni um preduzeća*. Beograd–Novi Sad: Ulixes i Ekonomski fakultet Univerziteta u Beogradu.
- Janićijević, Nebojša. 2003. „Uticaj nacionalne kulture na organizacionu strukturu preduzeća u Srbiji.“ *Ekonomski anali* 156: 45–66.
- Janićijević, Nebojša. 2013. *Organizaciona kultura i menadžment*. Beograd: Univerzitet u Beogradu, Ekonomski fakultet, Centar za izdavačku delatnost.
- Janićijević, Nebojša. 2014. „Uloga nacionalne kulture u izboru strategije promena u organizacijama.“ *Ekonomski horizonti* 16 (1): 3–15.
- Jones, Andrew. 2001. *Archaeological Theory and Scientific Practice*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Jordan, Ann T. 2009. *Practicing Anthropology in Corporate America: Consulting on Organizational Culture*. Hoboken, NJ: John Wiley & Sons.
- Jordan, Ann T., and D. Douglas Caulkins. 2013. „Expanding the Field of Organizational Anthropology for the Twenty-First Century.“ In *A Companion to Organizational Anthropology*, 1–23. Chichester: Blackwell Publishing.
- Knorr-Cetina, Karin D. 1983. „The Ethnographic Study of Scientific Work: Towards a Constructivist Interpretation of Science.“ In *Science Observed: Perspectives on the Social Study of Science*, edited by Karin D. Knorr-Cetina and Michael Mulkay, 115–140. London: Sage.
- Кораћ, Миомир. 2017. „Предговор.“ У *Mnemosynon firmitatis: седамдесет година Археолошког института (1947–2017)*, ур. Весна Бикић и Јосип Шарић, 6–7. Београд: Археолошки институт.
- Korać, Miomir, Snežana Golubović i Nemanja Mrđić. 2018. „Research of Viminacium and its Suburban Zones.“ U *Vivere Militare Est: From Populus to Emperors – Living on the Frontier*, Vol. II, 41–72. Beograd: Institute of Archaeology.
- Kovačević, Ivan. 2010. *Antropologija između scijentizma i disolucije*. Beograd: Odeljenje za etnologiju i antropologiju Filozofskog fakulteta Univerziteta u Beogradu i Srpski genealoški centar.
- Kovačević, Ivan i Miloš Milenković. 2013. „Članak vredniji od knjige?! Razaranje interpretativnog suvereniteta srpskog društva.“ *Etnoantropološki problemi*, n. s. god. 8, sv. 4: 899–923.
- Krause-Jensen, Jakob. 2013. „Counter-espionage: Fieldwork among culture experts in Bang & Olufsen.“ U *Organisational Anthropology: Doing Ethnography in and among Complex Organisations*, ur. Christina Garsten i Anette Nyqvist, 43–57. London: Pluto Press.

- Kristiansen, Kristian. 2012. „The Discipline of Archaeology.“ In *The Oxford Handbook of Archaeology*, edited by Barry Cunliffe, Chris Gosden, and Rosemary A. Joyce, 3–46. Oxford: Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780199271016.013.0001>.
- Latour, Bruno. 2005. *Reassembling the Social: An Introduction to Actor-Network-Theory*. Oxford: Oxford University Press.
- Latour, Bruno, and Steve Woolgar. 1986. *Laboratory Life: The Construction of Scientific Facts*. Princeton: Princeton University Press.
- Lincoln, James R., and Didier Guillot. 2004. „Durkheim and Organizational Culture.” *IRLE Working Paper* No. 108-04. Berkeley: Institute for Research on Labor and Employment, University of California, Berkeley.
- Marcus, George E., and Michael M. J. Fischer. 1986. *Anthropology as Cultural Critique: An Experimental Moment in the Human Sciences*. Chicago: University of Chicago Press.
- Marcus, George E. 1994. “On Ideologies of Reflexivity in Contemporary Efforts to Remake the Human Sciences.” *Poetics Today* 15 (3): 383–404.
- Marcus, George E. 2015. “Reflexivity in Anthropology.” In *International Encyclopedia of the Social & Behavioral Sciences*, 2nd ed., vol. 20, 88–92. Elsevier. <https://doi.org/10.1016/B978-0-08-097086-8.12139-7>.
- Martin, Emily. 1998. „Anthropology and the Cultural Study of Science.” *Science, Technology, & Human Values* 23 (1): 24–44. <https://doi.org/10.1177/016224399802300102>.
- Martin, Joanne, Peter J. Frost, and Olivia A. O'Neill. 2006. „Organizational Culture: Beyond Struggles for Intellectual Dominance.” In *The SAGE Handbook of Organization Studies*, 2nd ed., edited by Stewart R. Clegg, Cynthia Hardy, Thomas B. Lawrence, and Walter R. Nord, 725–753. London: Sage.
- Mehler, Natascha, ed. 2013. *Historical Archaeology in Central Europe*. Society for Historical Archaeology Special Publication 10. Rockville: Society for Historical Archaeology.
- Merton, Robert K. 1968. *Social Theory and Social Structure*. New York: The Free Press.
- Merton, Robert K. 1973. *The Sociology of Science: Theoretical and Empirical Investigations*. Edited and with an Introduction by Norman W. Storer. Chicago: University of Chicago Press.
- Миленковић, Милош. 2003. *Проблем етнографски стварног: Полемика о Самоу у кризи етнографског реализма*. Београд: Српски генеалошки центар.
- Миленковић, Милош. 2006а. „Идеални етнограф.“ *Гласник Етнографског института САНУ* 54 (1): 161–172.
- Миленковић, Милош. 2006б. „Šta je (bila) antropološka 'refleksivnost'? Metodološka formalizacija.” *Etnoantropološki problemi* 1 (2): 157–184.
- Миленковић, Милош. 2014. *Antropologija multikulturalizma: od politike identiteta ka očuvanju kulturnog nasleđa*. Београд: Српски генеалошки центар.
- Миленковић, Милош. 2016. *Повратак наслеђу: Оглед из примењене хуманистике*. Београд: Универзитет у Београду, Филозофски факултет, Одељење за етнологију и антропологију, Центар за антропологију јавних и практичних политика.
- Миленковић, Милош. 2020. „In the Name of” *Europe: On the Counterindications of Social Science and Humanities Research Assessment Criteria (in Serbia)*. Belgrade: Faculty of Philosophy, University of Belgrade, Department of Ethnology and Anthropology, Centre for Anthropology of Science and Education, Centre for Anthropology of Policy.

- Milenković, Miloš. 2024. *Intangible Cultural Heritage and Reconciliation in the Western Balkans: An Anthropological Perspective*. London: Routledge.
- Милосављевић, Моника, и Наталија Ћосић. 2016. „Археолог као писац: критичка белешка о производњи знања.“ *Књижевна историја* 48 (160): 181–197.
- Milosavljević, Monika, i Aleksandar Palavestra. 2017. „Zloupotreba prirodnih nauka u (pseudo)arheologiji.“ *Etnoantropološki problemi* 12 (3): 825–851.
<https://doi.org/10.21301/EAP.V12I3.8>.
- Milosavljević, Monika. 2022. „Od etničkog determinizma do epistemičkog optimizma: kritička istorija nedavne prošlosti srpske arheologije.“ *Etnoantropološki problemi* 17 (3): 1035–1060.
<https://doi.org/10.21301/eap.v17i3.11>.
- Milosavljević, Ljubica, i Bogdan Dražeta. 2021. „Radno vreme kao mera ubrzanja srpskog društva na prelazu vekova: antropološka analiza.“ *Etnoantropološki problemi* 16 (1): 73–104.
<https://doi.org/10.21301/eap.v16i1.3>
- Миловановић, Милан, и Весна Бикић. 2024. „Владимир Р. Петковић и оснивање Археолошког института: околности и реализација.“ *Старинар* 74: 313–339.
<https://doi.org/10.2298/STA2474313M>.
- Milovanović, Milan. 2024a. *Arhivsko-dokumentalistička građa Arheološkog instituta u Beogradu: istorijat, struktura, digitalizacija*. Doktorska disertacija. Beograd: Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu.
- Миловановић, Милан. 2024b. „Н. П. Кондаков и Институт Кондаков за византологију и археологију у Београду (1938–1941).“ *Зборник радова Византолошког института* LXI: 267–303.
- Миловановић, Милан. 2024c. „Часопис Старианар као орган Археолошког института САНУ.“ *Старианар* LXXIV: 341–351.
- Milovanović, Milan. 2025. *Dokumentacija Arheološkog instituta: istorijat i struktura kroz etape razvoja (etape I–II)*. Beograd: Arheološki institut; Centar za nove tehnologije Viminacium.
- Мрђић, Немања, Весна Бикић, Драгана Антоновић, Милица Радишић и Славиша Перић. 2017. „Археолошка истраживања у Ђердапу.“ У *Mnemosynon firmitatis: седамдесет година Археолошког института (1947–2017)*, ур. Весна Бикић и Јосип Шарић, 67–89. Београд: Археолошки институт.
- Наумовић, Слободан. 1995. „Устај сељо, устај роде: Симболика сељаштва и политичка комуникација у новијој историји Србије.“ *Годишњак за друштвену историју* II (1): 39–63.
- Naumović, Slobodan. 1998. „Romanticists or Double Insiders? An Essay on the Origins of Ideologised Discourses in Balkan Ethnology.“ *Ethnologia Balkanica* 2: 101–120.
- Naumović, Slobodan. 1999. „Identity Creator in Identity Crisis: Reflections on the Politics of Serbian Ethnology.“ *Anthropological Journal on European Cultures* 8 (2): 39–128.
- Naumović, Slobodan. 2009. *Upotreba tradicije u političkom i javnom životu Srbije na kraju dvadesetog i početkom dvadeset prvog veka*. Beograd: Institut za filozofiju i društvenu teoriju / „Filip Višnjić“.
- Naumović, Slobodan. 2013. *Fields of Paradox: Three Case Studies on the Europeanisation of Agriculture in Serbia*. Belgrade: Serbian Genealogical Center and the Department of Ethnology and Anthropology of the Faculty of Philosophy, University of Belgrade.

- Наумовић, Слободан П. 2025. „Од националне ка космополитској науци (и даље)? Размишљања о политици етнологије и антропологије на почетку XXI века.“ У *Савремена српска фолклористика XV*, ур. Јеленка Пандуревић, 27–74. Београд–Тршић: Удружење фолклориста Србије, Институт за књижевност и уметност, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“ и Научно-образовни културни центар „Вук Караџић“.
- Neyland, Daniel. 2008. *Organizational Ethnography*. London: Sage.
- Никић, Сања, и Милан Миловановић. 2023. „Историјски ход Библиотеке Археолошког института кроз рад библиотекара.“ *Читалиште* 42: 45–53.
- Palavestra, Aleksandar. 2010. „Izmišljanje tradicije: ‘vinčansko pismo’.“ *Etnoantropološki problemi* 5 (2): 239–258. <https://doi.org/10.21301/eap.v5i2.11>.
- Palavestra, Aleksandar. 2012. „Vasić pre Vinče (1900–1908).“ *Etnoantropološki problemi* 7 (3): 649–679.
- Palavestra, A. 2013. „Čitanja Miloja M. Vasića u srpskoj arheologiji.“ *Etnoantropološki problemi* 8 (3): 681–715.
- Palavestra, Aleksandar, i Monika Milosavljević. 2016. „Hiperboreja u srpskoj arheologiji.“ *Arhaika* 4: 121–142.
- Palavestra, Aleksandar. 2020. *Usamljeni arheolog: Terenski metod Miloja M. Vasića*. Beograd: Univerzitet u Beogradu, Filozofski fakultet.
- Pels, Peter. 1999. „Professions of Duplexity: A Prehistory of Ethical Codes in Anthropology.“ *Current Anthropology* 40 (2): 101–136.
- Pels, Peter. 2000. „The Trickster’s Dilemma: Ethics and the Technologies of the Anthropological Self.“ У *Audit Cultures: Anthropological Studies in Accountability, Ethics and the Academy*, ур. Marilyn Strathern, 135–172. London and New York: Routledge.
- Pigg, Stacy Leigh, Susan L. Erikson i Kathleen Inglis. 2018. „Document/ation: Power, Interests, Accountabilities.“ *Anthropologica* 60 (1): 169–177.
- Поповић, Ивана. 2017. „Сирмијум – Сремска Митровица.“ У *Mnemosynon firmitatis: седамдесет година Археолошког института (1947–2017)*, ур. Весна Бикић и Јосип Шарић, 132–138. Београд: Археолошки институт.
- Porter, T. M. 1995. *Trust in Numbers: The Pursuit of Objectivity in Science and Public Life*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Power, Michael. 1997. *The Audit Society: Rituals of Verification*. Oxford University Press.
- Rabinow, Paul. 1977. *Reflections on Fieldwork in Morocco*. Berkeley and Los Angeles: University of California Press.
- Rihtman-Auguštin, Dunja. 1976. „Pretpostavke suvremenog etnološkog istraživanja.“ *Narodna umjetnost* 13: 1–25.
- Roth, Paul A. 1989. „Ethnography Without Tears.“ *Current Anthropology* 30 (5): 555–569. <https://doi.org/10.1086/203784>
- Salzman, Philip Carl. 2002. „On Reflexivity.“ *American Anthropologist* 104 (3): 805–813.
- Schein, Edgar H. 2004. *Organizational Culture and Leadership*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Schneider, Benjamin, Mark G. Ehrhart, and William H. Macey. 2026. „Organizational Climate and Culture: History, Current Status, Integration, and Change.“ *Annual Review of Organizational*

Psychology and Organizational Behavior 13: 309–335. <https://doi.org/10.1146/annurev-orgpsych-020924-070545>

Shore, Cris, and Susan Wright, eds. 1997. *Anthropology of Policy: Critical Perspectives on Governance and Power*. London: Routledge.

Shore, Cris, and Susan Wright. 2000. “Coercive Accountability: The Rise of Audit Culture in Higher Education.” In *Audit Cultures: Anthropological Studies in Accountability, Ethics and the Academy*, edited by Marilyn Strathern, 57–89. London: Routledge.

Shore, Cris, and Susan Wright. 2015. “Governing by Numbers: Audit Culture, Rankings and the New World Order.” *Social Anthropology* 23 (1): 22–28.

Smircich, Linda. 1983. „Concepts of Culture and Organizational Analysis.” *Administrative Science Quarterly* 28 (3): 339–358. <https://doi.org/10.2307/2392246>.

Strathern, Marilyn. 1987. „The Limits of Auto-Anthropology.” In *Anthropology at Home*, edited by Anthony Jackson, 16–37. London: Tavistock Publications.

Strathern, Marilyn, ed. 2000a. *Audit Cultures: Anthropological Studies in Accountability, Ethics and the Academy*. London: Routledge.

Strathern, Marilyn. 2000b. „The Tyranny of Transparency.” *British Educational Research Journal* 26 (3): 309–321. <https://doi.org/10.1080/713651562>.

Шарић, Јосип, и Весна Бикић. 2017. „Археологија под једним кровом: Оснивање Археолошког института.“ У *Mnemosynon firmitatis: седамдесет година Археолошког института (1947–2017)*, ур. Весна Бикић и Јосип Шарић, 45–52. Београд: Археолошки институт.

Šegan-Radonjić, Marija, i Milica Tapavički-Ilić. 2020. „Serbian Archaeology in Digital Era – The State of the Art.“ *Archaeology and Science* 16: 205–229. https://doi.org/10.18485/arhe_apn.2020.16.12.

Теравчевић, В., и М. Milenković. 2008. „Antropologija i/kao primenjena etika: teorija i metod 'skriveni' u Etičkom kodeksu Američke antropološke asocijacije.” *Etnoantropološki problemi* 3 (1): 177–203.

Traweek, Sharon. 1992. *Beamtimes and Lifetimes: The World of High Energy Physicists*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Trigger, Bruce G. 2006. *A History of Archaeological Thought*. 2nd ed. Cambridge: Cambridge University Press.

Trundle, Catherine i Tarryn Phillips. 2025. „Ethnographic document analysis: A guide to dwelling with documents.“ *Qualitative Research* (OnlineFirst): 1–23. DOI: 10.1177/14687941251359069.

Валтровић, Михаило. 1884. „Откопавања у Костолцу.“ *Старинар I*: 3–15, 49–63, 91–114, 121–142.

Васић, Милоје М. 1927. „Археолошки институт Срба, Хрвата и Словенаца.“ *Српски књижевни гласник XXII* (1): 33–43.

Васић, Растко. 2017. „Археолошки институт и археологија у Србији.“ У *Mnemosynon firmitatis: седамдесет година Археолошког института (1947–2017)*, ур. Весна Бикић и Јосип Шарић, 8–14. Београд: Археолошки институт.

- Витезовић, Селена. 2017. „Научна сарадња Археолошког института.“ У *Mnemosynon firmitatis: седамдесет година Археолошког института (1947–2017)*, ур. Весна Бикић и Јосип Шарић, 57–65. Београд: Археолошки институт.
- Vitezović, Selena. 2023. „Zagorka Letica: gonilna sila v ozadju arheologije prazgodovine.“ У *Naše znanstvenice: Kako so ženske soustvarjale znanost v Jugoslaviji*, ур. Jovana Mihajlović Trbovc, 24–37. Ljubljana: Inštitut za novejšo zgodovino.
- Вучинић-Нешковић, Весна. 2013. *Методологија теренског истраживања у антропологији: Од нормативног до искуственог*. Београд: Српски генеалогски центар и Одељење за етнологију и антропологију Филозофског факултета у Београду.
- Vučinić Nešković, Vesna. 2023. „Emerging Subdisciplines in Ethnology and Anthropology of Serbia: Research Trends at the Faculty of Philosophy, University of Belgrade.“ *International Journal of Anthropology and Ethnology* 7: 5. <https://doi.org/10.1186/s41257-023-00082-3>
- Weber, Max. 1986. „Znanost kao poziv.“ У *Metodologija društvenih nauka*, 253–282. Zagreb: Globus.
- Wedel, J. R., C. Shore, G. Feldman, and S. Lathrop. 2005. „Toward an Anthropology of Public Policy.“ *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science* 600 (1): 30–51.
- Wedel, J. R., and G. Feldman. 2005. „Why an Anthropology of Public Policy?“ *Anthropology Today* 21 (1): 1–2.
- Wright, Susan, ed. 2005. *Anthropology of Organizations*. London: Routledge.
- Ybema, Sierk, Dvora Yanow, Harry Wels, and Frans H. Kamsteeg, eds. 2009. *Organizational Ethnography: Studying the Complexity of Everyday Life*. London: SAGE Publications.
- Zdravković, Nina. 2020. „Sa pašnjaka do kulturnog heroja: Procesi mitizacije Mihajla I. Pupina u savremenom srpskom kontekstu.“ *Antropologija* 20 (3): 215–231.
- Zdravković, Nina. 2026. „Problematizacija istraživanja organizacione kulture naučne institucije iz antropološke perspektive: Primer Arheološkog instituta.“ *Antropologija*. U štampi.
<https://doi.org/10.21301/ant2623>.
- Златановић, Сања. 2010. „Трансфер и контратрансфер у етнографским истраживањима.“ *Гласник Етнографског института САНУ* 58 (1): 129–139.
- Žikić, Bojan. 2007. „Qualitative Field Research in Anthropology: An Overview of Basic Research Methodology.“ *Etnoantropološki problemi* 2 (2): 123–135.
- Žikić, Bojan. 2012. „Terensko istraživanje i naučno znanje u etnologiji i antropologiji.“ *Antropologija* 12 (1): 9–25.

ИЗБОРИ

- ALLEA. 2017. The European Code of Conduct for Research Integrity. <https://www.allea.org/wp-content/uploads/2017/05/ALLEA-European-Code-of-Conduct-for-Research-Integrity-2017.pdf>.
- American Anthropological Association. 2012. Principles of Professional Responsibility. Arlington, VA: American Anthropological Association.
- Arheološki institut. B. g. „Istorijat Arheološkog instituta“. Pristupljeno 23. avgusta 2026. <https://ai.ac.rs/istorij%20at-arheoloskog-instituta/>.
- Arheološki institut. 2023. „Viminacium, rimski grad i legijski logor“. Pristupljeno 23. avgusta 2026. <https://ai.ac.rs/viminacium-rimski-grad-i-legijski-logor/>.
- Arheološki institut. 2024. Strategija razvoja Arheološkog instituta 2023–2027. Beograd: Arheološki institut. <https://ai.ac.rs/wp-content/uploads/2024/11/strategija%20arheoloskog-instituta.pdf>.
- Delegacija Evropske unije u Republici Srbiji. 2023. „Evropska noć istraživača“. 15. septembar 2023. <https://europa.rs/evropska-noc-istrazivaca/>.
- European Commission. 2018. Ethics in Social Science and Humanities. Brussels: European Commission. https://ec.europa.eu/research/participants/data/ref/h2020/other/hi/h2020_ethics-social-science-humanities_en.pdf.
- European Commission. 2021. Horizon Europe Guidance on Gender Equality Plans. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
- European Data Protection Supervisor. 2020. A Preliminary Opinion on Data Protection and Scientific Research. Brussels: European Data Protection Supervisor. https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/20-01-06_opinion_research_en.pdf.
- Festival nauke. B. g. „O nama“. <https://festivalnauke.rs/about>.
- Bikić, Vesna, i Josip Šarić, ur. 2017. *Mnemosynon firmitatis: sedamdeset godina Arheološkog instituta, 1947–2017*. Beograd: Arheološki institut.
- Odluka Vlade Republike Srbije o sticanju statusa instituta od nacionalnog značaja Arheološkog instituta. Službeni glasnik RS, br. 24/2024.
- Pravilnik o sticanju istraživačkih i naučnih zvanja. Službeni glasnik RS, br. 80/2024 i 70/2025.
- Republički sekretarijat za javne politike. B. g. „4.1.4 SWOT analiza“. Platforma za upravljanje javnim politikama. <https://prirucnici.rsjp.gov.rs/414-swot-analiza>.
- Strategija naučnog i tehnološkog razvoja Republike Srbije za period od 2021. do 2025. godine „Moć znanja“. Službeni glasnik RS, br. 10/2021.
- Uredba (EU) 2016/679 Evropskog parlamenta i Saveta (Opšta uredba o zaštiti podataka - GDPR). 2016. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0679>.
- Uredba o normativima i standardima raspodele sredstava akreditovanim naučnoistraživačkim organizacijama. Službeni glasnik RS, br. 90/2019, 96/2023, 110/2023, 16/2024 i 4/2026.
- Viminacium. B. g. Zvanični sajt Arheološkog parka Viminacium. Pristupljeno 23. avgusta 2026. <http://viminacium.org.rs/>.
- World Bank. 2019. Serbia Accelerating Innovation and Growth Entrepreneurship Project. Project Appraisal Document, Report No. PAD3400. Washington, DC: World Bank.

World Bank. 2024. Serbia Accelerating Innovation and Growth Entrepreneurship (P170185): Implementation Status and Results Report. Washington, DC: World Bank.

World Bank. 2025. Serbia Accelerating Innovation and Growth Entrepreneurship (P170185): Implementation Status & Results Report. June 7, 2025.
<https://documents1.worldbank.org/curated/en/099060725135514800/pdf/P170185-addbfeb6-cb17-4ab0-8ebc-4240f0d03611.pdf>.

Zakon o Fondu za nauku Republike Srbije. Službeni glasnik RS, br. 95/2018.

Zakon o nauci i istraživanjima. Službeni glasnik RS, br. 49/2019 i 108/2025.

Zakon o zaštiti podataka o ličnosti. Službeni glasnik RS, br. 87/2018.